

Popeleční středa

Ve středu 9. března
popeleční středou začínáme
postní dobu.

Mše svatá s žehnáním popela
a udělováním popelce
se bude konat v kostele
sv. Ludmily v 7.30
a v 18 hodin v kapucínském
kostele na nám. Míru.

**Pravidelný pořad bohoslužeb
v Mělníku a okolí**

Neděle:

8.00 - kostel sv. Vavřince na Pšovce

9.30 - kostel sv. Petra a Pavla
(Na Vyhlídce)

11.00 - kostel Narození Panny
Marie v Zábouří

18.00 - kostel sv. Ludmily
(Pražská ulice)

Úterý:

17.00 - kostel kapucínů
(nám. Míru)

Středa:

7.30 - kostel sv. Ludmily
(Pražská ulice)

Čtvrtek:

7.30 - kostel sv. Ludmily
(Pražská ulice)

Pátek:

16.30 - kostel kapucínů
(nám. Míru) - adorace
nejsvětější svátosti

17.00 - mše sv.

Sobota:

7.30 - kostel sv. Ludmily
(Pražská ulice)

17.00 - kostel sv. Václava ve Vysoké
(mše s nedělní platností)

První sobota v měsíci

18.00 - kostel sv. Vavřince
na Pšovce (mše sv.
s mariánskou pobožností)

Mělník

Pšovka

Zábouří

Vysoká

Šemanovice

Medonosy

POSTNÍ SBÍRKA 2011

Původ této postní sbírky je v Německu. Během postní doby se celá rodina nebo jednotlivci zřikají části svého nadbytku a šetří do sáčků, které přinesou na květnou neděli do kostela. Ty jsou pak společně s obětními dary nesený k oltáři.

Nyní však k pojmu nadbytek. Pro každého to znamená něco jiného, pro maminku jsou to věci na parádu, pro děti odřeknutí si nějakých dobrot a bonbonů, pro tatínka pivo atd. V dnešní době se máme dobře a půst se pro leckoho stává pouhým koloritem, tak jako k této postní době patří fialová barva. Umíme si také odříct to, co už nemusíme mít, trochu se uskromnit a peníze ušetřené za tyto věci uložit do sáčku?

Jednou, když jsme se o tom bavili ve farnosti, někdo začal vyprávět: „Pro mě je symbolem blahobytu věta mé babičky, která se stala jako malé dítě sirotkem, a o ni a zbývajících pět sourozenců se starala jejich sedmnáctiletá nejstarší sestra. Říkala: Není žádná chudoba, pokud není chleba na zámek. Jejich sestra opravdu zamykala chleba do skříňky na zámek, aby se dostalo na všechny“.

Milí farníci, letošní postní sbírku bychom věnovali kostelu v Zábouří. Je potřeba tento kostel během nejbližší doby opravit. Dá-li Pán Bůh, za dva roky se tam budou konat primice místního rodáka. To bude mimořádná událost, na kterou je třeba dát kostel do pořádku. Máme slíbenou finanční pomoc ve výši 200 tisíc a chceme letos opravit fasádu. Ta bude stát přes 280 tisíc. Potřebujeme doplnit zbylou částku, a tak se bude hodit každá další koruna. Pokud Vám není lhostejný osud kostela v Zábouří, zapojte se, prosím, do této sbírky. Jménem farníků předem srdečně děkuji.

P. Jacek

IRSKÁ CESTA

Pokud byste měli zájem navštívit irský ostrov trochu jinak než s cestovní kanceláří, možná vás může zaujmout tato nabídka. Nejde o zájezd, ani výlet. Jde o to, pokusit se zažít něco ze zvláštní atmosféry této země. Staré keltské památky, kláštery irského mnišství od 6. stol., podmanivá příroda, setkání s irskou kulturou. Neuvidíte s námi úplně všechny hlavní irské památky, které standardně můžete shlédnout z autobusu za jeden týden. Naše putování vám ale nabídne spoustu skrytých míst, které z autokaru nezahlednete. Už jenom proto, že po uzounkých mizerných asfaltkách se tam velká vozidla nedostanou. Hlavní část pobytu strávíme v nejmalebnější části ostrova - jihozápad, hrabství Kerry. Staré křesťanské památky i neolitické stavby, jedinečná příroda, při hezkém počasí koupání na písčinych plážích Atlantiku.

Skupina osmi osob, pohodlný mikrobuse, průvodce který v Irsku žil několik let.

Termíny a ceny

1. termín: 11 dní, neděle 26. června - středa 6. července 2011

2. termín: 11 dní, neděle 10. července - středa 20. července 2011

3. termín: 10 dní, pátek 22. července - neděle 31. července 2011

Jiné termíny podle dohody.

Cena: celkem 17.400 Kč. Cena obsahuje: letenka se všemi poplatky, v Irsku přeprava mikrobusem, ubytování, cestovní pojištění.

Odlet z letiště Praha - Ruzyně i návrat zpět v odpoledních hodinách.

Bližší informace na nástěnce v kostele nebo na internetu www.irskacesta.cz.

Kontakt: Jiří Pecka, tel. 603 229 364

Římskokatolická farnost Proboštství Mělník

Na Vyhlídce 18, 276 01 Mělník, tel: 315 622 337; mobil: 731 402 963

Spravujeme též farnosti: Mělník - Pšovka, Zábouří, Vysoká, Šemanovice, Medonosy.

Duchovní správu zabezpečují Misionáři Matky Boží z La Saletty: P. Jacek Zyzak, MS; P. Mirosław Materko, MS

Více o nás a o naší farnosti: www.saletini.cz

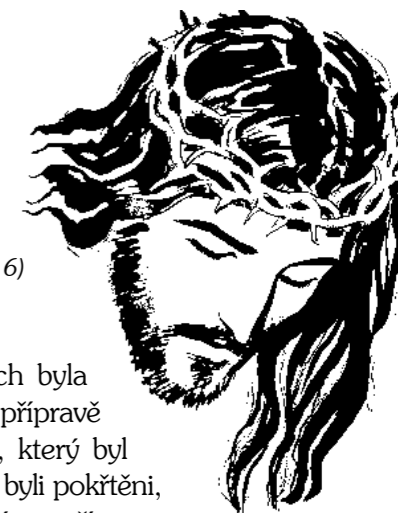
Na Vaše příspěvky do tohoto zpravodaje se těšíme na adrese: farnostmelnik@quick.cz; saletini@seznam.cz.
Můžete je také osobně předat duchovním správcům.

POSTNÍ DOBA

*Stůjte na cestách
a vyhlížejte, ptejte se,
kde je dobrá cesta
a vydejte se po ní
a vaše duše naleznou klid.*

(Jer 6,16)

Vznik a význam postní doby

V prvních křesťanských staletích byla postní doba skoro výhradně věnována přípravě katechumenů na slavnostní přijetí křtu, který byl udělován o Velikonocích. Pro ty, kteří již byli pokřtěni, se postní doba stala obdobím obnovy víry a přípravou na obnovu svého křestního slibu. Postní doba je příležitostí obrácení své pozornosti k Bohu, k sobě, ale i k lidem v našem okolí.

**PRAKTICKÉ KROKY V POSTNÍ DOBĚ
Modlitba, půst, almužna...**

Obrácení k Bohu, k sobě, ke druhým...

Modlitba je cestou k přebývání s Bohem. Je důležitým momentem při naslouchání Bohu. Spojuje nás s ním a skýtá možnost vše důležité v našem životě přezkoumat před jeho tváří.

Půst zdaleka není jen odepřením si jídla. Je zřeknutím se čehokoliv, co je v našem životě postradatelné, zbytečné nebo překážející. Tím, čeho se zřekneme, můžeme obohatit potřebného bližního.

Almužna je slovo dnes zastaralé. Ale i dnes vládne mnohdy bolestná nerovnost mezi lidmi. Nerovnost ekonomická, nerovnost co do pocitu štěstí, užitečnosti, lidských kontaktů... Almužna tedy může znamenat: dávat sebe, svůj čas, zájem, trpělivost těm, kteří to potřebují.

**BŮH, BOHUDÍK, VIDÍ DO SRDCE!
Jsme poznáváni a milováni zevnitř...**

Kdyby nás Ježíš znal pouze zevnějšku

Otvírá-li se člověk Ježíšově lásce, dá-li se prodchnout a prozářit jeho světlem, stane se zázrak. Světlo odhalí v srdci člověka všecko nečisté a to se pak promění ve světlo. Kdo Ježíšovi odhaluje své temnoty, dočká se jejich proměny ve světlo. Kdyby nás Ježíš znal pouze zevnějšku, tak jako zná lékař nemoci svých pacientů, nebyli bychom zcela osvobození od své vnitřní samoty. Jenže on nás zná i zevnitř. Sám prožil to, co prožíváme my. Zná z vlastní zkušenosti, jak lákavá může být ona druhá cesta, která není cestou Boží. A protože sám prožíval utrpení a zkoušky, dovede pomáhat těm, na které zkoušky přicházejí (Žid 2,18). Nikdo z nás nezná naše nitro tak dobře jako Ježíš. Je jediný, kdo dokáže proměnit naši temnotu ve světlo.

Podle Wilfrida Stinissena, z knihy *I dnes je den Boží*

Masopust

Masopust je třídnenní lidový svátek, který ve své podstatě sice nemá nic společného s liturgií, ale přesto je podřízen běhu církevního kalendáře. Slavil se ve dnech předcházejících Popeleční středě, kterou začíná 40denní půst před Velikonocemi. Protože datum Velikonoc je pohyblivé, byl pohyblivým svátkem i masopust.

Přípravou na masopust býval čtvrtek před masopustní nedělí, nazývaný „tučný čtvrtek“ či „tučňák“. Panovalo přesvědčení, že v tento den má člověk jíst a pít co nejvíce, aby byl celý rok při síle. Hlavní masopustní zábava začínala o „masopustní neděli“. Také toho dne byl oběd bohatý, ale netrval příliš dlouho, protože se všichni chystali do hospody k muzice. Někdy se tancovalo přímo na návsi a tanec se často protáhl až do rána. Také masopustní pondělí probíhalo ve znamení zábavy a tance. V mnoha vsích se konal „mužovský bál“, kam neměla přístup svobodná chasa; tancovali jen ženatí a vdané.

Vyvrcholením masopustu bylo úterý. Toho dne procházely vesnicemi průvody maškar, hrála se masopustní divadelní představení, secvičená obvykle žáky. Obchůzky masek neměly závazná pravidla; záleželo na vtipu a pohotovosti „maškarádů“, jaké taškařice budou provádět. Masky byly všude pohoštěny - něčím k zakousnutí a především pálenkou a pivem, které ještě zvyšovaly rozpustilost a veselí. Bývalo však i několik tradičních masek, které se objevovaly každoročně. Mezi ně patřil např. medvěd, někdy vedený na řetězu medvědářem. Jinou tradiční maskou bývala tzv. klisna (= šiml, kobyla, koníček), skrývající často dvě osoby. Objevovala se i maska s jezdcem na koni, Žid s pytlek nebo rancem na zádech, bába s nůsí, kominík se žebříkem, kozel a mnoho dalších.

Téměř všude končila masopustní zábava přesně o půlnoci. Tehdy zatroubil ponocný na roh a rychtář či někdo z radních všechny vyzval, aby se v klidu rozešli domů, protože nastala středa a s ní předvelikonoční půst. Někde zakončili o půlnoci muziku „pochováním basy“ (symbol toho, že v postu si hudebníci nezahrají).

(z tiskového servisu ČBK 2001)

POPELEČNÍ STŘEDA

Popeleční středou vstupují věřící do čtyřicetidenního postního období, jehož smyslem je duchovní očista člověka. Začátek postního období byl v 6. či 7. století přeložen ze 6. neděle před Velikonocemi na předcházející středu, protože neděle není chápána jako postní den. Již od konce 11. století se na Popeleční středu uděluje popelem znamení kříže na čelo (= popelec). Přijetí popelce je znamením kajícnosti převzatým z biblické tradice a uchovávaným v církvi až do dnešní doby. Symbolicky se tak naznačuje stav hříšného člověka, který vyznává před Bohem svůj hřích, vyjadřuje vůli vnitřně se obrátit a je veden nadějí, že mu Bůh odpustí. Popeleční středa a Velký pátek jsou v katolické církvi jedinými dny přísného postu.

Znamením popelce tedy začíná příprava na velikonoční svátky. Ježíšova výzva k obrácení a k pokání, jako již u starozákonních proroků,

nemíří především na vnější skutky, „žíněné roucho a popel“, posty a umrtvování, nýbrž na obrácení srdce, na vnitřní pokání a obnovu. Bez toho by kající skutky zůstaly neplodné a lživé. Vnitřní obrácení motivuje k tomu, aby se takový postoj projevil i navenek. Jde o radikální rozchod s hříchem, což znamená odvrácení se od zla a naopak nové zaměření celého života k Bohu. Toto obrácení ovšem není výsledkem jen jakési „duchovní gymnastiky“, ale je především působením samotného Boha v životě člověka. Bůh nám dává sílu a možnost začít znovu. Když objevíme velikost Boha a jeho pozitivní vztah k nám, snažíme se odpovídat adekvátním způsobem.

Vnitřní pokání křesťana může mít velmi rozmanité projevy, které se vhodně modifikují podle potřeb doby. Vedle klasických forem újmy v jídle či odřeknutí si masných pokrmů se v současné době v řadě zemí rozšiřuje např. „ekologický půst“ - omezení zbytečných jízd autem apod. Vždy ovšem půst vychází z biblické a církevní tradice a je zaměřen na zkvalitnění vztahu k Bohu, k druhým lidem i k sobě samému, a tím může ve svých důsledcích vést i ke zlepšení života a atmosféry v celé společnosti.

ČTVRTÉ PŘIKÁZÁNÍ - CTI OTCE SVÉHO I MATKU SVOU

Co přikazuje čtvrté přikázání?

Přikazuje, abychom ctili své rodiče a vážili si jich, i těch, jimž dal Bůh pro naše dobro účast na své autoritě.

Jaká je povaha rodiny v Božím plánu?

Muž a žena spojení v manželství vytvářejí spolu se svými dětmi rodinu. Rodinu ustanovil Bůh a dal jí základní řád. Manželství a rodina jsou zaměřeny na dobro manželů a na plození a výchovu dětí. Mezi členy téže rodiny se vytvářejí osobní vztahy a základní odpovědnosti. V Kristu se rodina stává rodinnou (domácí) církví, protože je společenstvím víry, naděje a lásky. Rodina je základní buňkou lidské společnosti a předchází jakémukoliv uznání ze strany veřejné autority. Rodinné zásady a hodnoty tvoří základ společenského života. Rodinný život je uváděním do života společnosti. Společnost má povinnost podporovat a upevňovat manželství a rodinu. Veřejná moc musí respektovat, chránit a podporovat pravou povahu manželství a rodiny, veřejnou mravnost, práva rodičů a prospěch rodin.

Jaké povinnosti mají děti k rodičům?

Děti mají mít ke svým rodičům úctu (synovskou lásku), vděčnost, ochotu a poslušnost a mají udržovat dobré vztahy k sourozencům. Dospělé děti mají rodičům hmotně i morálně pomáhat, zvláště v nouzi, nemoci, osamocenosti či stáří.

Jaké povinnosti mají rodiče vůči dětem?

Rodiče, podílející se na Božím otcovství, jsou jako první odpovědní za výchovu svých dětí a jsou pro ně také prvními hlasateli víry. Mají povinnost milovat a respektovat děti jako osoby a jako Boží děti a podle možností se postarat o jejich hmotné a duchovní potřeby. Mají pro ně vybrat vhodnou školu a pomáhat moudrými radami při volbě povolání a životního stavu. Jejich zvláštním posláním je výchova dětí v křesťanské víře především příkladem, modlitbou, rodinnou katechezí a účastí na životě církve.

Jsou rodinné svazky absolutním dobrem?

I když jsou rodinné svazky důležité, přesto nejsou absolutní, protože prvním povoláním křesťana je následovat Krista a milovat ho: „Kdo miluje otce nebo matku víc nežli mne, není mě hoden!“ (Mt 10,37). Rodiče mají s radostí podporovat své děti, aby následovaly Ježíše v každém životním stavu, i v zasvěceném životě nebo v kněžské službě.

Jak má být vykonávána autorita v různých oblastech občanské společnosti?

Vždy má být vykonávána jako služba, má respektovat základní lidská práva, správnou stupnici hodnot, zákony, distributivní spravedlnost. Při výkonu autority má každý hledat zájmy společnosti, a ne zájmy osobní, a při rozhodování se má inspirovat pravdami o Bohu, člověku a o světě.

Jaké povinnosti mají občané vůči občanským orgánům?

Ti, kdo jsou podřízení autoritám, mají své nadřizené považovat za zástupce Boha, s ochotou k poctivé spolupráci, k dobru veřejného a společenského života. To zahrnuje lásku k vlasti a poctivě jí sloužit, právo a povinnost volit, odvádění daní, obranu země a právo na konstruktivní kritiku.

Kdy občan nesmí poslechnout občanské orgány?

Občan je ve svědomí vázán neposlechnout občanské orgány, odporují-li jejich příkazy požadavkům mravního řádu: „Více je třeba poslouchat Boha než lidi“ (Sk 5,29).

Zpracováno podle Katechismu Katolické Církve.

CTI OTCE I MATKU

Čtvrté přikázání zahajuje druhou desku dekalogu. Je to první přikázání lásky k bližnímu. Podle Boha bychom měli na prvním místě ctít rodiče. Vděčíme jim za svůj život, za svou existenci. Svůj život jsme přijali, nemáme tedy právo volně s ním nakládat. Ctít rodiče proto také znamená přiznat před Bohem a před sebou navzájem své stvoření. Čtvrté přikázání je tedy základem pro uskutečňování lásky k bližnímu. V jediném přikázání člověk dostává příslib: „Aby se ti dobře vedlo a abys dlouho žil na zemi“. Blaho lidské společnosti, ale i osobní blaho závisí tedy na tomto prvním vztahu, zásadním pro všechny ostatní vztahy v lidském životě. Čtvrté přikázání chrání rodinu jako základní buňku života společnosti. Proto má ochrana rodiny, jak ji chápe církev, tak vysokou prioritu.

Proč čtvrté přikázání hovoří pouze o povinnosti dětí vůči rodičům? Písmo svaté hovoří nejprve o povinnostech dětí vůči rodičům proto, že každý člověk je v první řadě dítětem, dítětem Božím a dítětem svých rodičů, protože dětství předchází rodičovství a protože ani rodiče nikdy nesmí zapomenout, že jsou dětmi před Bohem a vůči svým rodičům. Rodiče se nezpronevěří své autoritě, když nezapomenou na své dětství, když budou milovat Boha a ctít své vlastní rodiče. Kristus ještě prohloubil tento přirozený řád, když nám všem říká, že do nebeské říše, tedy do cíle svého života dospějeme tehdy, když „budeme jako děti“.

Nezrelativizoval sám Ježíš čtvrté přikázání? „Kdo miluje otce nebo matku víc nežli mne, není mě hoden“ (Mt 10,37), „kdo neklade svého otce, svou matku ... až na druhé místo, nemůže být mým učedníkem“ (Lk 14,26). „Klást na druhé místo“ zde nemůže znamenat pohrdání, nýbrž pouze to, že Ježíšovo volání je vyšší než jakékoliv rodinné svazky. Bůh neruší naše povinnosti vůči rodičům, ale Boží výzva k opuštění všeho může také znamenat, že následování Krista má přednost před vším ostatním. Sám Ježíš byl poslušným synem svých rodičů, ale musel jim způsobit bolest, protože víc poslouchal vůli svého nebeského Otce.

Zpracováno podle knihy

„Rozhodni se pro život“ od kard. Christopha Schönborna a Katechismu Katolické Církve.